

10 ANYS

VOLUNTARIAT PER LA LLENGUA

10 anys La Bisbal d'Empordà

Repàs dels 10 anys de Voluntariat per la llengua i reconeixement als participants i als establiments col·laboradors

Actuació del grup Xicranda

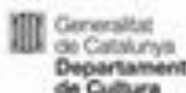

Divendres **23** de maig,
a les **8** del vespre,
a l'amfiteatre del Mundial

Acte obert a tothom

INA DE GIRONA
DC de la Bisbal d'Empordà

AJUNTAMENT DE
LA BISBAL D'EMPORDÀ

10 anys de Voluntariat per la llengua: una fita important

Voluntariat per la llengua és un projecte de participació lingüística que té per objectiu posar en contacte voluntaris que vulguin destinar un mínim de 10 hores a conversar en català amb alumnes dels cursos de català que necessiten reforçar l'aprenentatge de la llengua catalana o amb persones que no han assistit a cap curs però que tenen un coneixement passiu del català i els cal practicar.

Són molts els alumnes que aprenen català a les aules i que necessiten complementar el seu aprenentatge de la llengua oral. Voluntariat per la llengua és una manera de facilitar aquest contacte personal entre un parlant del català i un alumne disposat a reforçar l'aprenentatge fet a l'aula. Amb aquesta iniciativa, a més de facilitar als aprenents un interlocutor per poder conversar en català, es vol incidir en els hàbits lingüístics dels catalanoparlants (que molt sovint s'adrecen en castellà a les persones que aprenen la nostra llengua) i consolidar la idea que el català és la llengua d'acollida.

L'Oficina de Català de la Bisbal, com molts dels serveis i oficines de català que formen part del Consorci per a la Normalització Lingüística, organitza des de fa 10 anys el Voluntariat per la llengua a la Bisbal. Són moltes les persones que han passat pel programa durant aquests 10 anys: més de 100 voluntaris i uns 175 aprenents! Es diuen aviat aquestes xifres, però representen moltes parelles, moltes trobades, moltes hores, molta solidaritat, molta generositat. Des d'aquest escrit volem donar-vos les gràcies a tots, voluntaris, aprenents i a totes les persones que, d'una manera o altra, ens heu ajudat en els actes de presentació o de cloenda de cada edició. En aquest cas és ben certa l'afirmació que la feina de tots aquests anys no hauria estat possible sense tots vosaltres.

Moltes gràcies!

M. Dolors Figueras Bruguera
Oficina de Català de la Bisbal

Joaquima Pellicer Solà

Voluntària

Des de la meva percepció, estic del tot convençuda que participar en el programa de Voluntariat per la Llengua ha estat per a mi una experiència nova molt interessant i agradable; també molt enriquidora.

Juntament amb les meves aprenentes de català assignades, tot fent conversa i també practicant la lectura, dia a dia m'he esforçat per facilitar-los la pràctica de la nostra llengua, perquè la puguin parlar amb fluïdesa en la seva vida quotidiana i perquè es pugin integrar millor a la nostra comunitat a través de les seves relacions laborals o socials.

També he intentat contribuir a fer-les coneixedores de la història i cultura del nostre país i dels nostres costums com a poble. Al mateix temps, a través d'elles, persones vingudes de països forasters, he tingut l'ocasió de conèixer altres maneres de fer i de viure, la qual cosa m'ha enriquit molt i m'ha ajudat a ser més tolerant i comprensiva envers els altres; envers aquelles persones que, per la seva situació geogràfica o per la seva ideologia, a vegades, ens poden semblar inaccessibles i distants.

Al llarg del curs, amb la meva dedicació i molt engrescada amb el programa, oferint una petita part del meu temps lliure fent de voluntària, considero que, dins les meves possibilitats, he col·laborat a mantenir viu el català.

Enguany, ja fa uns quatre anys que participo en el programa de Voluntariat per la Llengua i cada vegada m'hi sento més a gust i molt integrada.

Adama Diémé (Senegal)

Aprenent

Hola, sóc l'Adama Diémé Diatta. Vaig arribar a la Bisbal el 7 de juliol del 2007 i ràpidament la meua dona em va inscriure a classes de català a l'Oficina de Català de la Bisbal d'Empordà, on vaig començar el curs el següent setembre!

Com a primera professora vaig tenir la Rosa Maria Mercader i ens van proposar si volíem fer conversa amb voluntaris per la llengua. A mi em va agradar la idea i el dia del començament de curs la Dolors Figueras em va posar en contacte amb en Jordi Gasull, que va ser la meua primera parella lingüística durant dos cursos. Ens trobàvem com a mínim un cop per setmana per parlar de coses quotidianes, mentre que jo no parlava massa el català i d'aquesta manera el practicava...

El tercer curs, vaig tenir com a parella lingüística la Núria Vancells, amb la qual vaig poder-hi parlar durant un curs sencer...

Aquestes trobades m'han aportat riquesa lingüística, noves amistats, i integració al meu poble! M'ha ajudat molt a perdre la vergonya a l'hora de parlar el català.

Aquest programa, més enllà d'anar a classe, és una eina molt eficaç per posar en pràctica tot el que es va aprenent i és una manera d'integrar les persones novingudes que a casa seva parlen una llengua diferent del català.

Moltes gràcies per tot i espero poder continuar treballant amb el català.

Agraïments a la Dolors, a la Rosa Maria i als dos voluntaris i a tots els bisbalencs i catalans que m'han ajudat a aprendre el català.

Visca Catalunya!

Anna M. Culla

Voluntària

Ja en fa deu anys?

Sembla que fa poc temps i ja han passat deu anys!

El primer comentari que vaig sentir sobre el Voluntariat per la Llengua va ser en un programa de TV3. Em va atreure i em vaig anar interessant i informant, fins que un bon dia em van proposar si volia participar-hi. Evidentment, vaig acceptar.

Va arribar el moment que ens havíem de conèixer voluntaris i aprenents en una reunió que va convocar l'Oficina de Català. Tots estàvem expectants. Tot eren mirades i rialletes nervioses.

A més, com si d'una juguesca es tractés, van deixar les presentacions per al final. Ens miràvem uns als altres per esbrinar qui seria la nostra parella i em preguntava si hi hauria empatia i si sabia motivar-la. La veritat és que, una vegada presentades, de seguida ens vam avenir.

Valgui a dir que hi va ajudar molt el refrigeri que ens van oferir per a l'ocasió i que va ser un nexa d'unió importantíssim per trencar el gel.

D'entrada ens va quedar palès que les deu hores que ens varen recomanar que féssim serien insuficients, així que vam decidir que en faríem dues cada vegada que ens trobéssim i que no ens posaríem termini.

Em va tocar una parella molt encuriosida i això feia que totes dues ens hi esmercéssim. Feia preguntes que em sorprenien perquè eren senzilles per a mi i complicades per a ella.

En recordo una en particular. Un dia decidida em va preguntar "Per què utilitzes dues formes diferents per dir que has anat a algun lloc? A vegades dius: *vaig anar a ...* i unes altres: *he anat a ...*, si tot és passat?" Bona pregunta, no us sembla? Bé, doncs així eren les dues hores.

Un dia va arribar molt contenta a la cita perquè havia anat a comprar, ho havia demanat tot en català i l'havien entès perfectament! Emocionada per tot el que representava per a ella, li vaig dir que estava cofoia.

Llavors em va tocar explicar què volia dir estar cofoi (satisfet i envanit alhora).

Ho vam celebrar i he de dir que em vaig sentir orgullosa, perquè encara que tenia molt per recórrer, el primer pas, el més important, ja l'havia fet.

Amb l'experiència, val a dir que hi vam sortir guanyant totes dues. Ella perquè va perdre la por d'expressar-se en català i, a més, li va permetre prendre contacte amb gent de la seva terra d'acollida i jo perquè, amb ella, vaig conèixer formes de vida, costums i tradicions foranes. Va ser una experiència molt enriquidora.

Amanda Whitham (Regne Unit)

Aprenenta

“Un clàssic!” Així és com la Dolores ens va introduir al grup en aquella última presentació de les parelles lingüístiques. La Marina seria la meva “parella” durant tres anys.

L’any 2009 vaig decidir aprendre el català. Havia passat molt temps des que estudiava i vaig anar a classes a les Escoles Velles amb molta il·lusió. A poc a poc vaig començar a aprendre vocabulari i gramàtica, però aprendre a parlar era molt més difícil i això és el que, realment, volia ser capaç de fer. Però com practicaria? Amb qui?

I llavors, a través de l’escola, vaig assabentar-me del Voluntariat per la llengua.

Em van donar el número de telèfon de la Marina i la setmana següent ens vam reunir per primera vegada. Jo estava molt nerviosa –com podria seure i parlar amb una desconeguda durant una hora en català? Però va resultar ser genial!

Tenia molta paciència, la Marina, i com que tenim molt en comú durant les següents deu setmanes ens vam fer amigues i, a partir de llavors, cada nova sessió vam continuar sent “parella” i s’ha convertit en més que classes de conversa. He conegut gent nova i m’ha donat la confiança per integrar-me més.

Moltes gràcies Marina pel teu suport i encoratjament.

Carles Puig

Voluntari

Ja fa prop de 3 anys que per problemes de temps no puc fer de voluntari per la llengua. Una bona temporada en vaig fer i he de reconèixer que és una de les experiències més gratificants de la meua vida.

Aquesta experiència m'ha permès parlar amb companys i companyes de Rússia, Equador, Bolívia, Algèria, Argentina, Perú i el Marroc. Hi ha gent que pensa que les llengües són armes de confrontació. Jo penso el contrari.

El català és la millor eina que tenim com a poble. Hem d'estimar la nostra llengua i compartir-la.

Compartir, quin verb més bonic!

Neus i David

Voluntaris

Hola! Som la Neus i en David i fa uns anys vam decidir apuntar-nos al programa de voluntariat lingüístic per ajudar les persones vingudes d'altres països a parlar en català. Quan ens vam assabentar del programa, vam tenir clar que hi volíem ajudar, i només hi vàiem un problema: tots dos tenim moltes obligacions, i ens feia recança perdre temps d'estar junts. Llavors se'ns va ocórrer la idea d'apuntar-nos com a parella i demanar dos aprenents en comptes d'un. Així sempre quedàvem quatre i era més divertit. Hem conegut gent del Marroc, de Gàmbia, de Romania i de l'Argentina, i nosaltres també hem après coses amb ells. Ha estat una experiència molt enriquidora. Fa un temps ho vam deixar perquè cada cop costava més trobar temps compatible amb les parelles lingüístiques, però ho recomanaríem a tothom. El català es el nostre tresor, la llengua que cohesiona els membres de la societat catalana, vinguin d'on vinguin. Allò que ens uneix i no allò que ens separa. Per això és tan important la feina del Consorci amb el programa del Voluntariat. Una abraçada a tothom!"

Gonzalo Peña (Perú)

Voluntari

L'experiència en el voluntariat per l'ensenyament en general ha exercit sempre en mi fascinació i curiositat per diverses raons. Perquè ensenyant es torna a aprendre, perquè participar de la dinàmica de l'aprenentatge, és a dir, passar de no saber una cosa a saber-ne una mica és participar de la felicitat del coneixement mitjançant la informació. Perquè, a vegades, allò que sembla difícil no ho és tant i presenciar com una persona ho descobreix és al·luuuciinaaaaaant!! I sí, acaba sent un vici i, vici o no, el que hi ha a l'escenari de l'aprenentatge són endorfines i, per això, mai hauríem de deixar de buscar l'oportunitat d'aprendre perquè aprendre és felicitat. A vegades em pregunto si hi seguiré participant, si tindrè temps... I tant si continuaré participant en VxL, i tant que ho faré, perquè aprendre és un camí agradable i també una eina que, amb la pràctica, es va esmolant fins que s'acostuma a tallar molt i molt fi. Perquè aprendre és cultura i es genera cultura tan ensenyant com aprenent.

He après d'altres cultures en el Voluntariat per la llengua i, a més a més, tinc nous amics. Ambdues coses han estat regals inesperats i d'incalculable valor. El VxL uneix cultures, apropa la gent, genera felicitat i fa més forta una societat diversa.

Gràcies per deixar-m'hi participar.

Carme Flores

Voluntària

Fa un any vaig tenir l'oportunitat de fer-me voluntària per poder mantenir conversa en català amb persones estrangeres.

He tingut com a aprenentes diverses dones. Dones, dones amb il·lusió per aprendre, per integrar-se i compartir el dia a dia entre catalanoparlants.

La meva experiència em resulta gratificant. Hi ha aquest intercanvi de cultures, aquest sentiment d'obertura mental i cultural, gràcies al qual vas descobrint que totes les persones som similars. Moltes vegades vivim massa dins la nostra carcassa, submergits en el benestar i la seguretat, malgrat els temps que corren, i no ens adonem que moltes persones viuen en un món de dificultats i enyorança.

Si dins de les converses mantenim el fil de la solidaritat, per a ells i elles també serà més fàcil la comprensió de la llengua, una llengua seriosa i digna. Aquesta és l'empremta que hem de deixar.